

[Wilhelm]

de af de konservative og de radikale: en dynamisk erhvervsskattepolitik – men man kunne med nok så stor ret havde kaldt det en gearløs eller en galoperende erhvervsskattepolitik.

Den består i, at det nationale erhvervsliv, som er et af de lavest beskattede i den teknisk udviklede del af den kapitalistiske verden, skal have en lettelse på ca. 5½ mia kr. Dynamikken fremkommer så ved, at hr. Ellemann-Jensen med regnestokken har fundet ud af, at dette erhvervsliv så nok vil lave erhvervsdynamiske investeringer for 90 pct. af lettelsen. Dernæst finder han ud af, at det samlede skatte- og afgiftsprovener i løbet af et par år er steget fint, så statsfinanserne har det godt, betalingsbalancen er blevet forbedret med 13-14 mia kr. og beskæftigelsen er øget op.

Man sidder tilbage med en forundring over, at han stopper ved de 5½ mia kr., for han kunne jo have taget det dobbelte, ikke sandt? Så havde vi konkurreret med det japanske betalingsoverskud. Han kunne også have indført negativ beskatning af erhvervslivet, hvad han allerede er godt på vej til, og så drive den spøg, som han har til sidst i bemærkningerne, lidt videre. Så ville det simpelt hen fremstå, som om dette nationale erhvervsliv nu havde erobret alt simpelt hen, hvad der var af mulige betalingsoverskud og beskæftigelser i hele verden. Derfor synes jeg bare, man må undre sig over, at han, når han bruger den logik, han gør i bemærkningerne, ikke kører den lige et par takker videre.

Flygaard (DR):

Ét er, at man kan være enig i den målsætning, som dette forslag til folketingsbeslutning angiver at have, altså en dynamisk erhvervspolitik, noget andet er, om man er enig i alle de synspunkter, der opregnes efterfølgende. Jeg vil ikke knytte bemærkninger til de enkelte punkter, men prøve at samle nogle ting sammen.

For det første vil jeg gerne pege på, at vi, som vi også tidligere i dag har givet udtryk for, klart må vende os imod enhver form for erhvervstilkud, og det vil sige, at vi også vil vende os imod enhver form for ekstraordinære investeringsfradrag, og hvad der kan sidestilles med dette. Der kan måske være en vis ræson i at drøfte en smidiggørelse af af-

skrivningsreglerne, men så må vi føje til, at det nok bør finde sted inden for rammerne af, hvad et rent brugsmæssigt slid ud fra en gennemsnitsbetragtning måtte tilsi. Det er muligt, der også skal ses på spørgsmålet om henlæggelser til investeringsfond.

Vi tror i øvrigt, at mange af de problemer, som venstre har opregnet, lod sig løse nemmere og klart bedre, hvis man fik en generel indkomstskattereform, hvori en proportionalbeskatning kom til at indgå som et væsentligt element.

Vi er også tilhængere af, at man ophæver den særlige indkomstskat og overfører den til almindelig indkomstbeskatning. Det følger vel næsten også af sig selv, i det omfang man går over til en proportional beskatning.

Jeg har også lagt mærke til det, venstre siger under punkt D 18 vedrørende rentebeskatningen. Hvad der helt klart ligger i det fra venstres side kan jeg forstå at også de foregående ordførere er en lille smule spændt på. Tror venstre nu på, at man kan sondre imellem renter af privat gæld og erhvervsmæssig gæld, eller er forslaget reelt udtryk for – selv om det er sagt lidt sløret – at man er villig til at diskutere en ligestilling ud fra et synspunkt om en vis successiv forhøjelse af lejeværdien?

Venstre gør nogle bemærkninger om formuebeskatningen. Det er vel således, at formuebeskatningen af de fleste betragtes som en slags substitut, så længe man ikke i øvrigt i den økonomiske lovgivning har formået at dele sol og vind lige, over for mennesker, som er smuttet igennem med en formueforøgelse, der ikke har været gjort til genstand f.eks. for indkomstbeskatning og dermed ligestilling med andre former for indkomst.

Til slut en enkelt bemærkning angående venstres forslag under punkt 8 og 11. Dem synes vi faktisk der er en vis inkonsekvens i, men jeg må læse det således, at hvis venstre kan få en positiv særbehandling for landbruget, har man ikke noget imod det. Det var måske en idé i forbindelse med den landbrugspolitiske og landbrugsøkonomiske situation, at man, hvis man gav landbruget nogle kreditter, lod dem indgå som en offentlig prioritet, så man i hvert fald ad den vej kunne få startet en jordreform på landbrugsområdet.

Ellemann-Jensen (V):